

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor:	Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor.	Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
” ” ” pe 1/2 an 5 ”	de a i în sus 10 coroane	
” România și străinătate pe an 14 franci		
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Dispute cu Nazarenii

(Continuare)

Biserica noastră drept-credincioasă răsăriteană face deosebire între idoli păgâni și icoanele creștinesci. Ea socotesce de idoli păgâni numai chipuri și asemănări de acelea, cari sunt luate dela lucruri și vietăți aflătoare în cele trei regiuni ale naturii, adică: în aer (ceriu), pe pământ și în apă, întățișând ele forme de planete, de paseri, de om, de animale cu patru picioare și terăitoare, de amfibii ș. a., — cioplite din piatră, ori din lemn sau turnate din metal și — rădicate la locuri potrivite cu mențiunea de a fi adorate (cinstite) de oameni prin închinăciuni și jertfe ca nisece dumnezei adevărați, dându-li-se felurite nume bărbătesci și femeesci precum d. e. Marte, Jupiter, Venus, Ceres, Diana, Minerva (ca oameni), apoi Apis (ca bou), în fine: Soarele, Luna (ca planete) ș. a.

De chipuri și asemănări de acestea era plin pământul înainte de a se fi ivit creștinismul, fiindcă pe acele timpuri afară de Israeliti — numiți în urmă Indei, cari singuri se închinau unui singur Dumnezeu nevăzut, pentru care causă se și numesc ei „*mono-teiști*”, — celelalte popoare de pe fața pământului nu cunoscneau pe nimeni adevăratul Dumnezeu și de aceea se închinau la o mulțime mare de dumnezei și dumnezeițe, între cari ele credeau, că sunt împărțite puterile naturii; d. e. la Romani: dumnezeul *Jupiter* avea sub puterea sa fulgerul, tunetul, trăsnetul, ploaia; *Ceres* avea semănăturile, cari produceau bucatele trebuincioase pentru traiul omului; *Silvanus* avea pădurile; *Diana* vânatul; *Venus* frumuseța sexului femeesc și așa mai departe. Numărul dumnezeilor și dumnezeițelor păgâne era așa de mare, că eu nu-i pot înșira aci cu numele și cu puterile, ce se credea că au; afară de aceea nici nu aveau toate popoarele păgâne de atunci unii și aceiași dumnezei și dumnezeițe, ci numărul și numele lor la Persi, Greci și Romani varia foarte mult între sine. Numai Romanii singuri aveau preste 100 de dumnezei, Deci pentru mulțimea cea mare

a dumnezeilor sau și numit religiunile vechi păgâne „*politeism*” care cuvânt înseamnă „*credință și închinare la mulți dumnezei*.” Acești dumnezei și dumnezeițe erau prezentați (înfățișați) omenimii prin chipuri luate din natură, cioplite și rădicate în modul, cum spusei mai înainte; dar ele n'au avut nici odată viață reală (însuflețită), n'au avut nici un raport cu Dumnezeirea, nu se răzică pe nici o descoperire scrisă, fie măcar și numai pretinsă de sfântă, ei erau plăsmuiri, născociri și scornituri ale minții slabe omenesci.

Aceste chipuri și asemănări cuprindeau în sine multă uriciune, rușine și batjocură; ele degradau în acelaș timp pe Dumnezeu și pe om; pe Dumnezeu fiindcă îl înfățișau cu proprietăți, slăbiciuni și patimi omenesci, precum el nu este, adică ca cum ar avea sex bărbătesc și femeesc, ca cum ar avea pofta de împreunare sexuală, ca cum ar fi capabil de înmulțire, ca cum ar avea afectele (patima) urei, invidiei și resbunării, ca cum el ar fi împărțit în mulți dumnezei (de gen bărbătesc și femeesc), având fiecare câte o putere, mărginită prin puterea celorlalte și prin urmare nefiind nici unul întreg și perfect ș. a. — ceea ce era o insultă (ocară), o degradare a maiestății adevăratului Dumnezeu; iar pe om îl degrada, fiindcă singur cu mâinile sale el își făcea acele chipuri de bărbați, femei, de animale neînsuflețite, de care apoi tot singur trebuia să se teamă și să le îmblânzească prin rugăciuni, închinăciuni și jertfe și prin aceasta se dovedea pe sine a li o ființă nebună, nerațională și ridiculoasă, fiindcă ea să zică cu cuvintele scriitorului bisericesc Lactanție, „*cei-ce simțesc adoară cele fără simțire; cei-ce au minte - cele fără de minte; cei-ce au viață — cele fără de viață; cei-ce își trag începutul din ceriu — cele de pe pământ*”^{*)}. Va să zică natura era întoarsă pe dos, adevărul schimbat în minciună, fiindcă omul în loc să adoare pe cele mai pe sus de el — adică pe Dumnezeu făcătorul tuturor, adora cele mai inferioare (mai de jos) de cât el — adică făptura, încă

^{*)} Divin institut. bib. II cap. II.

neînsuflețită. Acestea sunt chipurile și asemănările, cari biserica noastră pe temelul învățăturii s. apostol le consideră de idoli opriți de Dumnezeu; la acestea țintesce porunca a II-a a lui Dumnezeu dela Eșire cap 20, v. 4—5, care mi-ai citat-o tu la început.

Pentru de a șterge această rușine și batjocură, care degrada pe Dumnezeu și pe om totodată, apostolii Domnului Cristos deodată cu începer-a misiunii lor porniră prin lumea păgână o luptă crâncenă pe moarte și viață contra sus amintitelor chipuri și asemănări, cari le considerau de adevărații idoli păgâni, și o purtără cu atâta sporiu, că încă foarte de timpuriu — la începutul veacului II dela nascerea lui Cristos, lumea din răsărit pricepă nebunia închinării de idoli și de aceea răsturnă și sfărâmă cu încetul toți idolii păgâni privați, toate chipurile și asemănările de dumnezei și dumnezeiețe private, iar pe cei din temple (capște), cari erau proprietăți ale statului, îi părăsiră, trecând la creștinism. Pliniu, proconsulul Bitiniei din Asia Mică ne mărturisese aceasta în epistola sa către împăratul Traian, care a împărățit la începutul veacului II-lea dela nascerea lui Cristos. El adică scrie așa: „*Templele cele aproape părăsite iar au început a fi cercelate și jertfele solemne cele de mult întrerupte au început a se aduce, iar vitele de jertfă, care mai înainte rareori își aflau cumpărători, iar se pot vinde**“). Acestea le scrie el, pentru ca să arate, că creștinismul, care mai înainte s'a fost întărit în Bitinia, acum prin persecuțiunea (goana) ordinară de împăratul contra creștinilor iar a început a slăbi, iar păgânismul, care decăzuse, a se redica. Dar, continuându-se lupta, începută de s. apostoli, prin următorii lor, prin păstorii bisericilor și prin alți bărbați creștini luminați parte prin cuvânt, parte prin scriere cu aceeași înverșunare ca și la început, idololatria (închinarea de idoli) trebui în fine să cadă aproape în toată lumea cunoscută de civilisată pe atunci; iar pe ruinele idololatriei se întemeiă adevărata religie a lui Cristos, adică creștinismul.

Încă la începutul creștinismului s'a simțit însă mare trebuință de a cunoaște întreaga viață a Domnului Cristos, precum și întâmplările mai însemnate ale Testamentului vechiu, cari prefigurau (preînchipuiau) unele instituțiuni și întâmplări ale Testamentului nou, de-oare-ce se credea — și cu drept cuvânt — că numai prin cunoștința acestora se poate consolida tot mai mult religiea creștină. Un mijloc potrivit pentru de a ajunge la acest scop ar fi fost — firesc — știința de carte, adică citirea. Dar știința de carte pe atunci nu era așa de răspândită între oameni ca astăzi, din contră foarte rară și prin urmare și cărțile Testamentului vechiu și nou; adică biblia ori — ca să-i zic mai bine — s. Scriptură foarte rară și scumpă, precum erau și celelalte cărți și astfel nu se putea ajunge scopul amintit numai pe calea citirii. Trebuia deci să se afle și alt mijloc; acesta s'a și aflat în arta (măiestria) picturii, care apoi creștinismul a luat-o

în ajutoriu cu deosebire la răsărit îndată la început pentru ajungerea scopului amintit, care l-a și ajuns în trei zile-țiuu, anume prin ea: 1. s'a înlesnit cunoașterea Testamentului vechiu și nou, adică a s. Scripturi ori mai bine zis — a istoriei mântuirii neamului omenesc prin Isus Cristos; 2. prin aceasta s'a sporit religiozitatea și pietatea, de-oare-ce s'a adus și aduce creștinului zilnic aminte, de cele mai însemnate momente istorice din viața Domnului Cristos privitoare la mântuirea omului; 3. s'a nobilitat în omul creștin și simțământul frumosului (gustul estetic).

Astfel arta picturii începă de timpuriu a înfățișa pe icoană unele întâmplări mai însemnate din viața Domnului Cristos precum sunt: cina de taine cu apostolii, răstignirea, învierea, înălțarea Domnului Cristos, s. treime, ș. a.; apoi unele din Testamentul vechiu, precum sunt: încercarea lui Avram de a jertfi pe fiul său Isaac, primirea Legii dumnezeiești din partea lui Moisi în muntele Sinai și a., în fine unele patimi d'ale mucenicilor d. e. uciderea lui Ștefan și a altora, prin a căror curaj și vărsare de sânge s'a îndemnat lumea a primi legea lui Cristos și a întemeia sânta lui biserică — împărăția lui.

În cele trei veacuri dintâiu dela nascerea Domnului nostru Cristos, în care religiea creștină a fost persecutată și lipsită de libertatea exercițiului, icoanele ce înfățișau ochiului întâmplări istorice din viața Domnului Cristos și a bisericii lui, erau mai rari și decorau (împodobiau) mai puțin ~~case private și dintre~~ acestea mai ales acelea, în care creștinii obișnuiau a se aduna la rugăciuni publice; iar dela întâiul pătrariu al veacului IV-lea, când adică religiea creștină își căpătă dela Marele Constantin, întâiul împărat creștin, libertatea exercițiului ei și creștinii începă acum cu multă rivnă a rădica lui Dumnezeu bisericii pompoase — afară de zidirile — numite basilice (de unde și vine numirea „biserica“) datorite de împăratul spre acest scop. — iconile începă a decora cu deosebire bisericile. La răsărit, unde mai ales Grecii se îndelăniceau bucuros cu ea, arta picturii luă acum un avânt puternic. Ea înfățișa în biserică toate întâmplările, faptele, minunile și patimele, scurt aproape toată viața Domnului Cristos; apoi cele mai de căpetenie întâmplări ale Testamentului vechiu, care prefigurau întâmplări și instituțiuni din Testamentul nou, precum și alte din viața bisericii celei dintâiu creștinesci. Deosebirea între templele păgâne și bisericile creștinesci succesive (încet — încet) crescă așa de mult încât nu numai creștinii, ci și păgânii alergau cu miile să vadă frumuseța bisericilor creștine, și se simțiau atrași ca prin farmec către religiea creștină și se încreștinau, părăsind uricioasele temple păgănesce cu chipurile și asemănările lor, cioplite, fără înțeles, neînsuflețite și deositoare pentru om.

Întrând într'o biserică, omul îndată se simțea, ca cum ar fi transpus în acele locuri sante ale provinciilor Palestinei, care se cheamă Galileea, Samaria și Iudeea, unde a petrecut, a învățat și a lucrat Domnul Cristos

*) Plin. ep. X., 97.

cu apostoli săi; i-se părea, ca cum ar fi de față la faptele, minunile și patimele lui, descrise de cei 4 evangeliști; i-se părea, ca cum ar auzi din gura lui acele vorbe, acele învățături, acele adevăruri dulci, cari dedeau viață și cari singur el le scia da; scurt i-se părea, ca cum s'ar afla în societatea lui I. Cristos, încunjurat de corurile ingerilor și aleșilor lui Dumnezeu, din cari transpira numai umilință, blândetă, bunătate, dreptatea și îndurarea. Un fior sacru (sânt) trecea acum prin toate membrele corpului său și se simțea mai îndreptat, mai bun, mai mângaiat.

Aci în biserică omul, dacă o cerceta mai de multe ori, învăța a cunoaște toată istoria Testamentului nou și în parte și acelui vechiu fiindcă aci o găsea nu scrisă, ci — ce e mai mult — pictată, prin ce s. Scriptură se prezintă mult mai viu și mai natural decât prin simpla scriere așa că poate ceti și creștinul fără știință de carte, se înțelege numai dacă pictura era executată artistic (cu adevărată măiestrie) prin pictori de acela, cari au avut cunoștințele neapărat trebuincioase pentru de a înfățișa persoanele și lucrurile naturale și cu gust, adică cunoștințe arheologice, geografice, istorice, anatomice ș. a. — Partea cea mai potrivită în biserică pentru de a prezenta credincioșilor, adunați la rugăciuni publice, întreagă istoria mântuirii neamului omenesc prin Isus Cristos, era iconostasul (templa, catăpetasma), ce despărțese naia bisericii de sanctuar (locul altarului), fiindcă ochii adunării întregi, erau atinși către acea parte, unde preoții săvîșeau s. euharistic și alte acte sante. Partea aceasta deci fu aleasă deosebit pentru scopul amintit. Și iată cum s'a combinat înfățișarea întâmplărilor biblice: 1) pe ușile iconostasului, din mijloc, numite împărătesci era înfățișată întâmplarea bunei vestiri așa, cum o povestesc evangelistul Luca și cu care se începe mântuirea noastră; adică arhangelul Gavril vestește fecioarei Maria, că va naște pe Isus — Fiul lui Dumnezeu, care întâmplare biserică noastră o serbează în 25 Martie și așa o cântă: „*Astăzi este începătura mântuirii noastre și arătarea tainei cei din veac; astăzi Fiul lui Dumnezeu fiu fecioarei se face și Gavril darul bine vestesc*“ — La stânga ușilor împărătesci se înfățișază Maria, maica Domnului având deja în brațe pe acela, ce i-se vestise de inger, că îl va naște, adică pe Isus ca prunc, căreia biserică îi cântă cu ingerul: „*Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine*“ — La dreapta aceluiași uși se arată Domnul Cristos deja mare, ca învățătoriu, ca cum ar zice: „*Unul este dascălul vostru Cristos*“ Pe aceeași linie orizontală mai înainte către dreapta se vede Ioan înainte mergătoriu și botezătorul vestind lumii: „*Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor! iată vine melul lui Dumnezeu, care rădică păcatul lumii*“, arătând cu mâna către icoana lui I. Cristos din stânga (i. e. din dreapta lui Ioan). — D'asupra acestor icoane, ce au aproape mărimea naturală a omului, vin alte trei și până la patru rânduri orizontale de tablouri biblice în mărime mai mică — unul peste altul, cari înfățișază: 2. mi-

nunile Domnului Cristos precum sunt: prefacerea apei în vin la nunta din Cană, învierea ficei lui Iair, a fiului văduvei din Nain și a lui Lazăr, vindecarea slăbănogului dela lacul Vitezda, a orbului din nascere ș. a. 3. întâmplări însemnate din viața Domnului Cristos, care biserică le serbează sub nume de „*serbători împărătesci*“ adică: nascerea, întimpinarea, botezul, schimbarea la față, intrarea în Ierusalim, înălțarea Domnului Cristos, pogorirea Duhului sf. ș. a.: 4. patimele Domnului Cristos precum: cina de taină, prinderea lui în grădină, osîndirea lui la moarte, răstignirea, punerea în mormânt și învierea lui, cu carea apoi se încheie viața Domnului Cristos. — Mai rămâne sanctuarul și naia bisericii; aci încă se înfățișau credincioșilor alte persoane și întâmplări istorico-biblice d. e. sfînta Treime pe bolta din naie; iar pe pereți întâmplări din Testamentul vechiu, precum: încercarea lui Avram de a jertfi pe fiul său Isac; despicierea stâncii prin toiagul lui Moisi în pustie, care a făcut să isbucnească apă pentru poporul însetat; primirea legii dumnezeiesci din partea lui Moisi în muntele Sinaiu, rădicarea șerpelui în pustie ș. a., care toate prefigurau unele întâmplări și instituțiuni din Testamentul nou, d. e. stânca prefigura pe Domnul Cristos, care a zis către Samariteană la Ioan cap. IV: „*Cel ce va bea din apa, care i-o dau eu, nu va înseta în veci*“; iar apostolul Pavel în I-a epistolă către Corinteni cap. X, v. 4, zice: „*Iar peatra (stânca) — din care au beut părinții noștri în pustie — era Cristos*“; rădicarea șerpelui în pustie prefigura asemenea pe I. Cristos înălțat pe cruce, deoarece singur zice la Ioan cap. III. v. 14: „*Precum Moisi a înălțat șerpele în pustie, așa se cade a se înălța fiul omului, ca tot cel ce crede în el să nu pără, ci să trădească în veci*“ ș. a. Dar nu lipseau nici întâmplări istorice din viața bisericii celei dintâiu creștine precum: ucideroa lui Stefan, care începe lanțul mărtirilor (mucenicilor), căror avem să mulțămim învingețea păgânismului — înfățișat sub chipul unui bălaur — și întemeierea bisericii creștine ș. a.)

Și acum eu te întreb, putere-ai crede, cumcă pentru creștinii de atunci, cari nu sciau carte, aceste icoane nu erau alta decât chiar s. Scriptură, care ei o citeau și o învățau aci unii dela alții? Dar să-ți spun încă și cum o învățau. O persoană d. e. care nu scia mult din s. Scriptură, întreba aci — în biserică — pe altă persoană, care umblase mult la biserică, oare-ce înfățișază icoana aceea de pe ușile din mijloc ale iconostasului? Întrebatul răspundea, că acolo se înfățișază întâmplarea bunevestiri, ce a adus-o arhangelul Gavril fecioarei Maria, cumcă ea va naște pe Isus — Fiul lui Dumnezeu, pecum se citește la evangelistul Luca; iar floarea, ce i-o prezintă (de regulă crinul) e semnul curățeniei, nevino-văției și al sfințeniei. De aci trecând mai departe d. e. la s. Ioan întreabă: dar pe cine arată icoana aceea mare, ce se află în dreapta lui Cristos — respective a ușii de către meazăzi a iconostasului? Întrebatul răspundea, că acolo este Ioan Botezătoriu, mai spu-

nându-i apoi și însemnătatea istorico-biblică a lui Ioan. De aici însă trecând iarăș mai departe aceeaș persoană întreba, iar întrebatalu răspundea d. c. cumcã acolo s'a nãscut Isus în Vitleemul Iudeei; dincolo se aflã Isus ca prunc de 12 ani în biserica din Ierusalim, unde venise la serbarea Pascilor, întreținându-se aici cu cãrturarii Iudeilor despre lucruri privitoare la lege și proroci; aici se boteazã Isus dela Ioan în Iordan; acolo proface el apa în vin la nunta din Cana; dincolo vindecã pe slãbãnogul la lacul Vitezda; aici învie pe Lazar din morți; colo mãncã Pascele cu învãțaceii sãi, care și este cina cea de tainã și mai de pe urmã cu ei și așa mai departe. (Va urma)

Instalarea Mitropolitului din Cernãuț

În mod deosebit de serbãtoresc s'a sãvîrșit Duminicã în 23 l. c. n. instalarea solemnã a Î. P. Sale Mitropolitului. Înãuguratã a fost ziua prin nenumãrate bubuituri de sãcãlușe, iar cãtrã 8^{1/2} oare un batalion al reg. de inf. Nr. 41, în frunte cu muzica militarã, corpul veteranilor și pompierii voluntari au eșit la paradã.

La 8^{1/2} oare sosi la biserica catedralã Î. P. S. Sa Mitropolitul condus de o deputație compusã din P. C. Sa igumenul T. Patraș, arhimandritul Ciuntuleac, protopr. G. Balmoș și d-nii M. cav. de Grigorcea, I. de Ianosz și Dr. Philipowicz. De o asistență de 12 preoți întâmpinat la poarta curții Î. P. S. Sa pãși în interiorul bisericii catedrale, unde se continuã ceremoniile primirii și îmbrãcãrii.

Aceeaș deputație aduse apoi pe presidentul țãrei, bar. Bourguignon, în calitatea de comisar imperial, primit cu onorurile militare regale, cu bubuituri de sãcãlușe și în sunetul clopotelor. La intrare în biserica catedralã a fost întâmpinat de Mitropolit cu asistență și condus la tronul imperial.

Îndatã a urmat cetirea decretului de instituire ca comisar imperial în toate trei limbile ale țãrei de cãtrã d-nii cons. gov. Roller (germ.) pref. Gribovski (rom.) și pref. Sworakowski (rut.) continuându-se cu cetirea decretului imperial, privitor la numirea Î. P. S. Sale episcopului Dr. Vladimir de Repta de Arhiepiscop și Mitropolit. Apoi bar. Bourguignon împãrtãși adunãrii, cã Î. P. S. Sa a depus jurãmentul prescriș în mânele M. Sale în 10 Noemvre a. c.

Î. P. S. Sa Mitropolitul se adresã comisarului imperial, mulțãmînd M. Sale pentru numire. Corul „Armoniei“ și un cor compus din stud. eșecutã apoi imnul poporal.

P. C. Sa arhimandritul M. Calinescu pãși cãtrã treptele tronului arhiepiscopesc și de aici ordonã sã se citeascã decretul instituirii sale de delegat sinodal, cetind apoi însuș singelia Arhiepiscopului în text român și slav, continuãnd cu urmãtoarele cuvinte adresate Î. P. S. Sale Mitropolitului:

„Iatã alesul Domnului, iatã Î. P. Sãntitul Vladimir, noul Arhiepiscop și Mitropolit al Bucovinei și Dalmației. Cu toatã reverința îl întâmpinãm ca pe arhierul nostru și Lui cu dragoste fiascã sã-i promitem ascultare și supunere ca Arhipãstorului nostru.

„Iarã noi, fraților în Cristos, sã-l ridicãm cu deplinã încredere în scaunul Arhiepiscopiei și Mitropoliei. Apropie-Te darã Î. P. Sãntite de scaunul Arhipãstoririi Tale?“

Dãnd Î. P. S. Sale, care se urcã în tron, crucea în mână mai zise:

„Primesco Î. P. Sãntite, acest semn al mântuirii neamului creștinesc, de a binecuvânta pe cei binecredincioși“.

Comisarul imperial, Exc. Sa bar. Bourguignon adresã acum Î. P. S. Sale o alocuție, în care accentuã bucuria diecesanilor din prilejul numirii, dorind totodatã, ca sub înțeleapta conducere a noului Mitropolit biserica sã-și împlineascã înalta sa misiune și ca membrii bisericii, ca supuși credincioși ai M. Sale sã trãcãscã în pace și armonie tinzând astfel la un viitor binecuvântat.

Apoi dl profesor univ. Dr. Emilian Voitschi, ca reprezentant oficial al Î. P. S. Sale episcopului Dr. G. Petranovici din Cattaro zise:

„Înalt Prea Sãntite Stãpãne! Ca plenipotențiarul prea Sãntitului Domn Dr. Gerasim Petranovici, episcop din Cattaro în Ragusa și membru al sf. nostru Sinod, îmi iau libertatea în numele sãu de a Vã exprima Înalt Prea Sãntitei Voastre din incidentul instalãrii de astãzi în Arhiepiscop al Cernãuțului și Mitropolit al Bucovinei și Dalmației, aici în fața acestei ilustre adunãri și a Vã dorii o viațã lungã și binecuvântatã, asigurãndu-Vã totodatã, cum-cã prea Sãntitul domn episcop ca în totdeauna așa și acum, unit cu Înalt Prea Sãntia Voastrã, este gata de a se întrepune cu toate puterile sale pentru binele și mãrirea bisericii noastre ortodoxe“.

Dupã aceastã alocuție dl profesor univ. Eusebie Popovici, în calitate de reprezentant al Î. P. S. Sale episcopului Dr. Milaș din Zara rosti la adresa Î. P. S. Sale Mitropolitului urmãtoarele cuvinte:

„Înalt Prea Sãntite Stãpãne!“

Prea Sãntitul Episcop al Dalmației și Istriei, Domnul Nicodim, membru al sãntului sinod al Mitropoliei Bucovinei și Dalmației, neputând lua parte personal, precum ar fi dorit inima Sa, la aceastã serbare de bucurie nu numai a Eparhiei bucovinene, ci și a Eparhiilor dalmatine, m'a învrednicit de o înaltã onoare, încredințându-mi misiunea, ca sã fiu înaintea Excelenției Sale, domnului comisar al M. Sale Prea Luminatã Împãrãtesci, înaintea Î. P. S. Voastre și înaintea strãlucitei adunãri presente tãlmăciul sãntemintelor Prea Sãntiei Sale față cu serbarea de astãzi.

„Prea Sãntitul Episcop al Dalmației și Istriei, vechiu și sincer amic al Înalt Prea Sãntiei Voastre, Vã roagã, Stãpãne, sã primiți la suirea Voastrã în scaunul mitropolitan salutãrile de frãțeascã onoare și iubire, ce cu bucurie Vi le aduce ca Mitropolitului și Preșezãtorului Sãu, și dimpreunã și urãrile Sale fierbinți, ca Dumnezeu sã Vã dãrueascã o activitate îndelungatã și fericitã spre binele nu numai al Arhidiecesei Bucovinei, ci și al întregii Mitropolii a Bucovinei și Dalmației“.

Î. P. S. Sa Mitropolitul rãspunse la toate aceste vorbiri; și caracteristice sunt cuvintele, prin cari de sine se definește adãncã serioșitate, cu care își interpreteazã viitoarea misiune: „Eu la acest tron nu m'am îndesat, și dacã totuș sunt înãlțat pe el, atunci aceasta este un semn pentru mine, cã așa a fost voia lui Dumnezeu“.

Sãvîrșindu-se aceste „Armonia“ eșecutã prea frumosul „Imn festiv“, compus de Eus. Mandicevski anume pentru aceastã ocazie.

Urmãrã apoi polihroniile și sãvîrșirea liturgiei cu asistență de 12 preoți, în decursul cãreia corul mixt al „Armoniei“ a eșecutat cântãrile într'un mod

foarte frumos, anume o liturgie de Rus. Mandicevski și „Mulți ani“ de domnul profesor A. Koller.

După terminarea liturgiei păsiră din biserica îndesuită de reprezentantele oficiale și de credincioși din toate unghiurile Bucovinei în mare ceremonie, mai întâi, comisariul imperial și apoi, după depunerea ornătelor, I. P. S. Sa Metropolitul.

Astfel se sfârși actul instalării bisericesci la 1¹/₄ oare p. m.

La 2 oare p. m. a urmat predarea temporalilor în biroul prezidial din reședința arhiepiscopală, în prezența domnilor consilierii consistoriali, profesorii dela facultatea teologică, reprezentanți ai mănăstirilor, membrii ai clerului secular, reprezentanți ai patronilor bisericesci etc.

Comisariul imperial, Exc. Sa bar. Bourguignon, întâmpinat de deputația amintită deja, fu condus solemn în biroul prezidial, unde după o alocuție către I. P. S. Sa Metropolitul îi predă definitiv inventariul, edificiile, sigilul arhiepiscopesc și cheile clădirilor, invitând pe I. P. S. Sa de a iscăli procesul verbal respectiv și dorindu-i bineficiarea de aceasta avere arhiepiscopescă prin un șir lung de ani.

Mitropolitul primi toate în samă, iscăli procesul verbal, exprimându-și mulțămitele sale.

Apoi se depărtă comisariul imperial însoțit de I. P. S. Sa Metropolitul până la scară, iar de acolo până în vestibul de deputația, cel întâmpinase.

Prin aceasta I. P. S. Sa a fost investit în toate drepturile arhiepiscopale.

La 4 oare p. m. urmă recepțiunea înaintea dîneului la I. P. S. Sa Metropolitul, la care au participat către 360 persoane: Exc. Sa baron Bourguignon, domnul arhimandrit M. Calinescu ca delegat sinodal, maresalul țării I. Lupul, domniile profesori universitari E. Popoviciu și Dr. E. Volutschi ca reprezentanți ai episcopilor Dr. Milaș și Dr. Petranoviți, apoi un număr foarte mare de patronii bisericesci, reprezentanți ai Consistoriului, profesorii facultății teologice, mănăstirilor, clerului secular, căpeteniile tuturor oficiilor, reprezentanții capitalei, universității, armatei, mirenilor din toate stările, între cari domniile primari Leuștean din Fundul Moldovei și Z. Zub din Horodnicul de sus, etc. etc.

La 5¹/₂ oare I. P. S. Sa conduse ilustra societate adunată în sala sinodală, feERIC luminată și cu mese bogat împodobite înzestrată, unde se servi dîneul, în decursul cărui, sus de pe galerie, musica regimentului de infanterie Nr. 41 eșecută un program foarte bine ales.

În decursul Dîneului au fînuit remarcabile toaste *presidentul țerii, maresalul țerii I. Lupu, baronul G. Vasilco etc. cărora li-a rîspuns P. S. Sa Metropolitul.*

Într'acestea se făcură 7¹/₂ oare seara, când se inundă curtea palatului reședinței de lumina grandiosului conduct de torțe, ce se apropia de balconul mare al clădirii principale, șerpuiind pe căile între straturile și boschetele curții. Din virfurile turnurilor și portalului principal ardeau focurile, în afară de curtea reședinței se urcau nenumărate rachete șerpuiind prin aer, din mijlocul conductului luminau focuri bengalice, iar pe de laturile aleei principale ardeau lămpionele venețiane — un spectacol de lumină admirabil.

Când I. P. S. Sa Metropolitul se ivi pe balcon însoțit de o suită bogată de oaspeți, îl întâmpină corul întărit al „Armoniei“ cu măestrosul cântec „Astăzi e ziua de sîrbătoare“, care reșună către Arhipastor plin de farmec și măeastră eșecutare. Necurmata

gări de „să trăească“ din mii și mii de glasuri reșunară din vale în sus, valuri-valuri de aclamații. Apoi musica militară, postată în mijlocul curții eșecută frumosul potpouriu al d-lui Kostelecki, compus din cântece naționale, cărui din nou urmăre valurile nețernurite ale strigătelor de „să trăească“. Un cor mare de elevi ruteni dela institutul pedagogic și dela școalele medii din Cernăuț urmă cu eșecutarea unui cântec rutean. Și iară porniră valurile ovațiilor pentru I. P. S. Sa Metropolitul. În fine musica militară mai întonă un cântec, după a cărui terminare încet-încet conductul cu torțe părăsi curtea reședinței spre a porcede către palatul guvernial, unde se făcură ovații și comisariul lui imperial, Exc. Sa bar. Bourguignon.

Dela guvernul țării conductul a plecat la Exc. Sa maresalul țării Iancu Lupul făcându-i ovații cu strigări de „trăească!“

Reîntors din balcon în saloanele palatului arhiepiscopal, I. P. S. Sa Metropolitul a mai făcut onorurile oaspeților, cari îl așteptau aici, luându-și după un scurt cercle rămas bun, plini de încântare de amabilitatea I. P. S. Sa.

Astfel a decurs sîrbarea zilei în mod impozant, grație perspicacității comitetului aranjator, în frunte cu dl baron Eud. Hormuzachi și zeloșii membri, dnii prof. univ. Dr. Em. Voiutski, insp. Dimitrovici și Dr. Const. Hostiuc. Dar întreg publicul a emulat în zel spre a da sîrbării impozanța cuvenită, care a fost cu atât mai mare, fiindcă toate manifestările avură intîmul caracter al adevăratei iubiri și venerări pentru noul nostru Arhipastor, I. P. S. Sa Metropolitul Dr. Vladimir de Repta.

„Deșteptarea“

Cuvîntare

oasională compusă și rostită de Monahul MACARIE GUȘCĂ cu ocaziunea stringerii de ajutoare în favorul sfintei Mănăstiri din „Valea Călugărului“

„Ales-a Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre locaș lui-și. Acesta este odihna mea, aici voui lăcui“. Psalm 131, 13—14.

Iubiților Creștini!

Dela început oamenii au avut un loc hotărît și anumit, unde să-și aducă ei rugăciunile de mulțămire, de laudă și de cerere către atotputernicul Dumnezeu pentru toate facerile de bine, ce le primesc ei zilnic; și acest loc este biserica.

Biserica este maica oamenilor creștini, care ne povățuesco pe calea mîntuirii dela nascere până la mormînt; ea este corabia lui Noe, unde putem scăpa de potopul ispitelor și fără-de-legilor lumii acesteia. Și precum în vremea lui Noe, tot ce a fost afară de corabie s'a înecat, astfel și noi de nu vom scăpa la corabia lui Cristos adecă la biserică, cu toți ne vom îneca în noianul și în potopul fără-de-legilor. Biserica e o insulă în deșertul lumii acesteia, unde sufletul omului ostenit și însetat își află lui-și apă vie spre alinarea setei. Patriarhul Iacob o numesce „casa lui Dumnezeu și poarta raiului“.

În biserică ni-se dă noauă grația dumnezească în mod supranatural prin împărtășirea

s. taine. Tot în biserică ne-am lăpădat de diavolul, de toată trufia lui, de toți îngerii lui, de toate slugile lui, și ne-am împreunat cu Cristos. Și iarăși în biserică auzim glasul cel mângâietor al preotului rugându-se „pentru pacea a toată lumea, pentru împreunarea tuturor bisericilor, „pentru cei bolnavi, pentru cei robiți, pentru „buna liniștea aerului și pentru vremuri pacifice, „pentru cei ce călătoresc și umblă cu corăbiile, „și pentru tot sufletul ortodox, care doarește „mântuirea sufletului“. Pentru aceea și cântătorul de psalmi David, încântat de dragostea locașului lui Dumnezeu exclamă cu bucurie zicând: „Cât sunt de iubite lăcașurile tale Doamne, doarește și se sfârșește sufletul meu spre curțile tale“ (Ps. 83 v. 1.), și puțin mai jos zice: „Am ales mai bine să fiu măcar lăpădat sau cel din urmă, dar să fiu în casa ta, decât să fiu mii de ani în lăcașurile păcătoșilor“ (Ps. 83, v. 11), iar într'alt loc Duhul sfânt tot prin gura aceluiaș prooc zice: „Ales-a Domnul Sionul, osebitu-l-a el spre lăcaș lui-și; acesta-i odihna mea, aici voiu lăcuî“.

Iată iubiților, scopul, pentru care a inspirat Dumnezeu pe oameni, ca să edifice ei biserica. Bisericile cam de regulă se zidesc în mijlocul comunelor pentru ca creștinii cu ușurință să alerge la glasul clopotului spre preamărirea lui Dumnezeu. Dar cu toate acestea, unii creștini cuprinși de o pietate adevărat creștinească, dorind a fi cu totul izolați de lumea sgomotoasă, își zidesc unele biserici în munți, în pustii, în păduri, cu un cuvânt, departe de lume și mai aproape de Dumnezeu. Ast-fel de biserică împreună cu chiliile acelor buni creștini, numiți călugări pentru rugăciunea lor continuă, zic astfel de biserică se numiau Mănăstiri. O atare Mănăstire s'a edificat și în părțile noastre, Mănăstirea numită de popor „Călugăra“.

Această sântă Mănăstire s'ar fi creat împreună cu Mănăstirea dela Șemlac (Murava) încă în suta a XIV sau XV.

Din ruină s'a descoperit cu voia lui Dumnezeu la anul mântuirii 1859 prin adormitul în Domnul Mihailu Nasir. Acest evlavios creștin colectând mai în tot Bănatul, dând ajutoriu creștinii împreună și sf. biserică din Ciclova-Motană împrumutând 1400 fl. și prin zelul mai multor creștini din Ciclova-Montană s'a reînființat la anul 1862. Dela reînființarea ei având numai un Monah cu numele Alexe Nediciu, iar subscrișul e al doilea, prin urmare fiind administrată de preoți de mir, cari fiind avisați a trăi și pentru familie, n'au putut să facă nici un progres. Până în prezent această sf. Mănăstire se află în stare deplorabilă și necorespunzătoare menirii ei. Acoperământul, care acum din colectă s'a făcut, boltitura, la care sunt numai nisce scânduri

înșirate fără nici o podoabă sau pictură atrăgătoare, chiliile necorespunzătoare pentru mulțimea peregrinilor, asemenea și acoperământul slab, dovedesc cu destulă claritate. Drept aceea eu ca călugăr devotat cu trup și suflet locului aceluia sânt văzând starea s. Mănăstiri necorespunzătoare m'am văzut îndemnat a mijloci pentru înfrumșetarea locului aceluia sânt. Ce să facem iubiților, unde so ne ducem după ajutoriu, cătră cine vom întinde mâinile? Să ne ducem poate la avarul, al cărui Dumnezeu este banul? Nu. Să ne ducem la acela ce poartă numai numele de creștin iar cu faptele dovedește contrariul? Nici la acela. Sau să ne ducem la lucosul ce își respesce averea agonisită lui numai pe vanitățile lumii acesteia? De sigur că și dela acela vom eși rușinați. Sau să ne ducem la nesățiosul, ce nu se astimpără ziua și noaptea de plăcerile corporale, care nu-i castigă altceva decât un sânge otrăvit și putrăgănos, ce-i gata în tot momentul ai pune viața în pericol? Departe iubiților de a ne cugota la astfel de oameni. Apoi unde? Iată răspunsul: la acei buni creștini, cari cunosc, că sufletul credinței sunt faptele cele bune; la aceia ce așteaptă o răsplată dela cel-ce au zis, că nici un păhar de apă rece nu va rămănea nerăsplatit. În tare nădejde, că asemenea creștini buni veți fi și D-Voastră, m'am văzut îndemnat a mă adresa cătră dragostea voastră, crezând că nu vom eși rușinați. Având binecuvântarea Prea Cuvioșiei Sale Părintelui Arhimandrit și Vicariu Episcopesc, și în conțelegere cu preoțimea parohială, vom începe a aduna ajutoare parte în bani parte în naturale. Nădăjduim în Dumnezeu și în riva D-Voastră, că începând dela cel mai sărac până la cel mai avut, fie-care va da după puterea sa. Contribuirile D-Voastre puteți să le îmanuați la persoana, care vă este increzută spre a le trimite în favorul s. Mănăstiri.

„Adunați voaue comori în ceriu, unde furii nu le sapă nici le fură, unde nici molile nici rugina nu le strică“ (Mateiu c. 6. v. 20). Noi din parte-ne suntem datori a vă pomeni la s. rugăciune, atât în cât și afară de biserică. Iată rugăciunea bisericii: „Pre cei ce aduc daruri și fac bine sfințelor tale biserici, pomenește-i Doamne întru împărăția ta“. Iar când ese preotul cu s. daruri zice: „Pre ctitorii și aducătorii de daruri, să-i pomenească Domnul Dumnezeu în totdeuna“. Asemenea și în cântarea usitată la finea s. Liturgii: „Amin mântuesce“. Dați dară iubiților, că Dumnezeu nu va rămănea nimănui datoriu; ci fiecărui va răsplăti tot, ce a dat, însutit și înmiit. Amin.

Varietăți

Deputați preoțesci pentru congresul național bisericesc s'au ales :

1. În cercul I. Caransebeș : Prea Cuvioșia Sa Domnul arhimandrit și vicariu episcopesc Filaret Musta.
  2. În cercul II. Logoj : Dr. George Popoviciu, protopresbiter în Logoj.
  3. În cercul III. Făget : Sebastian Olariu, protopresbiter în Făget.
  4. În cercul IV. Jebel : Ioan Pepa, protopresbiter în Buziaș.
  5. În cercul V. Ciacova : Ioan Pinciu, protopresbiter în Ciacova.
  6. În cercul VI. Vêrșet : Dr. Iosif Traian Badescu, secretariu consistorial în Caransebeș.
  7. În cercul VII. Petrovaselo : Trifon Miclea, protopresbiter în Satul-nou.
  8. În cercul VIII. Iam : Filip Adam, protopresbiter în Iam.
  9. În cercul IX. Oravița : Andreiu Ghidiu, protopresbiter în Caransebeș.
  10. În cercul X. Mehadia : Mihail Popoviciu, protopresbiter în Orșova.
- Iară deputați mirenesci s'au ales :
1. În cercul I. Valeaboului : Dr. Petru Cornean avocat în Oravița-montană.
  2. În cercul II. Logoj : Dr. Alexandru de Mocsonyi, proprietariu mare în Birchiș.
  3. În cercul III. Făget : Titu Hațieg, avocat în Logoj.
  4. În cercul IV. Buziaș : George Serb, deputat dietal.
  5. În cercul V. Ghilad : Traian Barzu, asesor consistorial în Caransebeș.
  - 6) În cercul VI. Vêrșet : Ioan M. Roșiu, avocat în Vêrșet.
  7. În cercul VII. Iam : Petru Corcan, protopretor în Iam.
  8. În cercul VIII : Sasca-montană : Dr. Iuliu Tămășel, avocat în Sasca-montană.
  9. În cercul IX. Oravița-montană : Ilie Trăilă, avocat în Oravița-montană.
  10. În cercul X. Bogșa-montană : Ioan Budințian, avocat în Bogșa-montană.
  11. În cercul XI. Caransebeș : Constantin Burdea, primariu în Caransebeș.
  12. În cercul XII. Ohababistra : Dr. Constantin Popasu, medic în Caransebeș.
  13. În cercul XIII. Teregova : Patriciu Drăgălina, profesor dirigent la institutul pedagogic din Caransebeș.
  14. În cercul XIV. Domașnia : Ilie Curescu, președinte al Comunității de avere din Caransebeș.
  15. În cercul XV. Mehadia : Dr. Ioan Popoviciu, avocat în Orșova.
  16. În cercul XVI. Prigor : Dr. Ioan Sêrbu, candidat de profesor în Rudăria.

17. În cercul XVII. Bozoviciu : Dr. Iuliu Novac, avocat în Bozoviciu.

18. În cercul XVIII. Biserica-albă : Dr. Aureliu Novac, avocat în Biserica-albă.

19. În cercul XIX. Alibunariu : Dr. George Miclea, avocat în Alibunariu.

20. În cercul XX. Satul-nou : Petru Țisu, avocat în Panciova.

Mulțămită publică. Nu arare ori se poate ceti prin foile noastre, că s'au aflat între oamenii neamului nostru suflete nobile, cari cunoscând însemnătatea scopurilor umane, au donat sau pe sâmba bisericilor sau pentru ajutorarea săracilor, fie din prisos fie din neajuns, dar din adevărată iubire creștinească, sprijinind după putințele lor tot ce a fost demn de sprijinit.

Societatea femeilor române din Caransebeș s'a creat cu scopul de a regula și infrumuseța cimiteriul, acel locul sfânt, unde zac osemintele celor iubiți neuitați binefăcători ai noștri și ai neamului nostru.

Este datorință, este recunoștință a o face aceasta în aducerea aminte de aceia, cari zac aci, care aducere aminte suntem datori a li-o păstra în veci.

Poporul român din Caransebeș a dovedit de nenumărate ori până acum adevărată iubire față de scopurilor bune și frumoase.

Numita societate a femeilor române aranjând în 20 Noemvrie st. n. o petrecere cu teatru și joc, pentru rezultatul înbucurătoriu se simte îndemnată a aduce pe calea aceasta cele mai călduroase mulțumiri tuturor acelor binefăcători, cari și de astă dată au sprijinit această întreprindere.

Au binevoit a contribui la sprijinirea scopului nostru : Prea Sântia Sa Domnul Episcop Nicolae Popea cu 10 cor., Înalt Prea Cuvioșia Sa Domnul vicariu episcopesc Filaret Musta cu 3 cor., Prea On. Dl Dr. Iuliu Olariu cu 2 cor., Domnul George Băiaș cu 5 cor., Dl Isaia Stoica de Hațeg cu 4 cor., Dr. Constantin Popasu cu 2 cor., Dl Rudêu cu 2 cor., Dl George Buru cu 2 cor., Dl Karl Emmer cu 2 cor., Dl Aurelu Nedișiu cu 2 cor., Dl Abraham cu 1 cor., Dl Piso cu 2 cor., Dl Neurer cu 2 cor., Dl Ianculoviciu cu 1 cor., Doamna Marta Sirbu cu 2 cor., Dl Jivanoviciu cu 2 cor., Domnul Ilie Pătrău cu 2 cor., Dl Petru Valușescu cu 1 cor., 60 fil., Dl Borțun cu 1 cor., Dl Costa Maximoviciu cu 1 cor., 20 fil., Dl Stanoiloviciu cu 20 fil., Dl N. N. cu 20 fil.

Cu plăcere aducem deci la cunoștința onoratului public, cumcă venitul total se urcă la suma de 295 coroane. Subtragându-se cheltuelile de 133 cor. 60 fil. rămâne venitul curat de 162 cor. 40 fil.

Pentru succesul atât de bun, societatea femeilor române datoresce călduroase mulțumiri tuturor st. Domnișoare și Domnilor diletanți, cari au sprijinit acest scop prin serviciile binevoitoare aduse acestei societăți. Anume au luat parte ca diletanți în piesa „Unica fică” Domnișoarele : Agnes Bria, Iuliana Săcălazan, Emilia și Anița Ciclovau și Mărioara Domil ; apoi Domnii : Ioan Popoviciu, H. Jean, Pavel Suru, Teodor Suciu, și Corneliu Stoian. În deosebi primească mulțămitele

noastre Domnul H. Jean, care convingându-se de scopul uman, ce-l urmărește această societate, a primit rolul celui mai neliniștit ginere, care spre bucuria noastră și spre lauda dinsului i-a succes s'o ducă la bună cale.

Mulțămitele noastre tuturor binevoitorilor cercețatori, cărora pentru bunăvoință le cerem respălțire dela îndurătul Dumnezeu.

Comitetul.

† **Dr. Ioan Rațiu**, presidentul comitetului național, a reposedat joi noaptea în Sibiu.

Concurs

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecesan din 29 Octobrie 1902 Nr. 3570 Sc. se escrie din nou concurs pentru ocuparea postului de învățatoriu dela școala confesională gr. or. rom. de nou înființată din **Bocșa-montană**, cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Salariu învățătoresc 700 coroane.
2. Relut pentru 18 metri de lemne învățatoriului, 100 cor. 80 fil.
3. Pentru 12 metri de lemne pentru încălzirea salei de învățământ 72 cor.
4. Pentru scripturistică 10 cor.
5. Pentru conferințele învățătorești 20 cor.
6. Pentru purtarea agendelor comitetului și sinodului parohial precum și pentru purtarea socoților bisericești și de cult 40 cor.

7. Stola dela înmormântări: dela parohieni mai cu stare 2 cor.; dela cei mai sărați 1 cor.; dela cununii și părăstase tot câte 1 cor.

8. Cortel liber cu grădină în edifiul scoalei, constătătoriu din 3 chilii, cuină, cămară, cuină de spălat și o altă cămară, precum și șopru pentru lemne.

Alesul învățatoriu este datoriu pe lângă instrucția școlară, prescrișă de lege, a purta cantoratul în și afară de biserică; a instrui tinerimea școlară în cântările bisericești și pe note; a purta contabilitatea și secretariatul comitetului și sinodului parohial; în fine este datoriu a instrua și conduce corul vocal deja înființat, pentru care va primi remunerație separată.

Pentru servicii învățătorești prestate înainte de ocuparea acestui post comuna bisericească nu acoardă nici un emolument.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile de concurs adresate comitetului parohial Prea On. Oficiu protopresbiteral în Bocșa-montană (Német-Bogsán) și a se presenta în vre-o Duminecă ori serbătoare în sânta biserică.

Bocșa-montană din ședința comitetului parohial ținută în 5/18. Noembre 1902.

[72] 3—3

Comitetul parohial.

În coțelegere cu oficiu protopresbiteral tractual.

Pa baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecesan dtdo 21 Octomvrie 1902 Nr. 3650 Sc. se escrie concurs pentru ocuparea postului de învățatoriu dela școala confesională gr. or. rom. clasa I din Bocșa-română protopresbiteratul Bocșa-montană cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Redactor responsabil: **Dr. Petru Barbu**

Emolumentele sunt:

1. Salariu învățătoresc 700 cor.
2. Relut de lemne, din cari are a se încălzi și școala: 90 cor.
3. Pentru curățirea școalei 80 cor.
4. Pentru scripturistică 24 cor.
5. Pentru conferințele și adunările învățătorești 24 cor.
6. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 cor.
7. Cortel liber în edifiul școalei constătătoriu din 3 chilii, cuină, celar, pivniță, grajd.
8. Polosirea grădinei intravilane și a 1/2 jug grădină estravilana.

Alesul învățatoriu este îndatorat a purta cantoratul în strana stângă a ș biserici și a conduce corul vocal

Pentru servicii prestate nainte de ocuparea definitivă a acestui post comuna bisericească nu acoardă nici un emolument.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și subșterne suplicile de concurs adresate comitetului parohial Prea On. oficiu protopresbiteral din Bocșa-Montană și a se presința în vre-o duminecă sau serbătoare în sta biserică, dar nici decum în ziua de alegere

Bocșa-română, 31 Octomvrie 1902. 3—3 [73]

Ioan Popoviciu

Iancu Ișfan Stan

preș. com. par.

not. com. par.

În coțelegere cu mine: *Macsim Popovici*, protopresbiter.

În conformitate cu încuviințarea Venerabilului Consistoriu diecesan dtdo 5 Martie 1899 Nr. 4550 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan pe lângă parohul George Popoviciu în comuna de clasa III-a din **Cliciova**, în protopresbiteratul Făgetului, cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt jumătate din toate venitele și anume:

1. 16 jugere de pământ arătoriu și finat.
2. Birul parohial 100 cor. preliminarat jumătate în preliminarul cultului și jumătate în preliminarul sfintei biserici.
3. Stola îndatinată pe jumătate.
4. Locuința liberă în casa parohială cu trei chilii și grădină de 400□ stênjeni.

Capelanul e deobligat a purta și scripturistica de-oare-ce parohul e înaintat în etate.

Concurenții sunt avisati, ca suplicile ajustate conform Statutului organic și a Regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial, să se subștearnă oficiului protopresbiteral în Făget.

Alesul este îndatorat a îndeplini toate agendele oficiului parohial.

În fine recurenții sunt poftiti a se presenta în vre-o Dumneacă sau serbătoare în sânta biserică.

Cliciova în 3 Novemvrie 1902.

1—3 [75]

Comitetul parohial.

În coțelegere cu P. O. D. *Sebastian Olariu* protopresbiter cercual.

Posta Redacției

Dni V. L. in C.: Raportul despre instalare ni-a șoșit prea târziu.